

opusdei.org

Ootamatu palverännak

Kui viisaga seotud probleemid rikkusid kolme noore naise plaani minna 2023. aastal Keeniast Portugali ülemaailmsele noortepäevale, suundusid nad Kagu-Aiasse. Alexia, Yna ja Maryjoy räägivad oma loo.

28.05.2024

2023. aasta augustis muutus see, mis algas tagasilöögina, erakordseks palverännakuks. Meie algne plaan oli osaleda 2023. aasta ülemaailmsel

noortepäeval, kuid seistes vastamisi viisaprobleemidega, mis takistasid Lissaboni jaoks tehtud plaane, pöörasime pilgu Kagu-Aasia poole. Siin leidsime usu, mis oli ühtaegu tuttav ja värskendavalt uudne. See ootamatu ümbersõit pakkus meile ainulaadset vaatenurka, mille kaudu uurida, süvendada ja avardada oma arusaama usust.

Sissejuhatus: ootamatu palverännak

2023. aasta augustis asusime kolmekesi, Alexia, Yna ja mina (Mj), ootamatule palverännakule. Meie algset plaani osaleda 2023. aasta ülemaailmsel noortepäeval (WYD) Lissabonis, Portugalis, tabas viisaprobleemide tõttu takistus. Laskmata end sellest heidutada, pöörasime oma pilgu ida poole, et luua päris enda ülemaailmse noortepäeva kogemus Kagu-Aasias. Meie uueks sihtkohaks said Singapur

ja Malaisia, kus võtsime eesmärgiks kulgeda paralleelselt vaimse teekonnaga, mis rullus lahti ametlikul ülemaailmsel noortepäeval Portugalis. See, mida me kohtasime, oli täielikult olemust muutev.

Reis pakkus meie kolmeliikmelisele rühmale, kes soovis ülemaailmsel noortepäeval 2023 osaleda, alternatiivse võimaluse saada muutev vaimne kogemus. Kuigi Kagu-Aasia kirik ei ole nii iidne ega populaarne palverännakute sihtkoht kui Püha Maa, Itaalia või teised Euroopa riigid, pakub Kagu-Aasia kirik põnevat ajalugu, mis räägib lugusid usust, visadusest ja kohanemisest, mis on meie praeguse usu jaoks äärmiselt olulised.

Kiriku katsumuste ja võitude mõistmine selles piirkonnas ja teistes sarnastes piirkondades võib inspireerida tänulikkust vabaduste eest, mida me mõnikord

enesestmõistetavaiks peame, ja sunnib meid astuma väljapoole oma vaimset mugavustsooni. Vanemate õnnistustega teele asudes lootsime saada uusi teadmisi, süvendada oma usku ja sõprust ning kogeda ülemaailmset katoliku kirikut kogu selle mitmekesisuses, samal ajal muidugi lõbusalt aega veetes.

Karantiin

Meie seiklus võttis alates Singapuris maandumise hetkest ootamatu pöörde. Olime kõik valmis põnevaks palverännakuks, kuid niipea kui maabusime, tabas meid vaktsineerimise ajastamise probleem. Singapur oli üsna hiljuti muutnud oma kollapalaviku vaktsiini puudutavaid reegleid. Kuigi teistega oli kõik korras, siis mina (Mj) ei täitnud uut nõuet, sest olin saanud oma süsti vanade reeglite alusel, mille muutumisest me isegi ei teadnud.

Kodus on kollapalavik vaevalt jututeema; me ei teadnud kedagi, kellel see oleks olnud või kes oleks selle pärast isegi muretsenud. Seega olime mõnevõrra üllatunud, et välismaale saabudes puutusime kokku rangete vaktsineerimisnõuetega. See tundus meile algul nali ja seejärel šokk, sest ma pidin karantiini minema. Kuigi see oli märkimisväärne kõrvalekalle meie plaanidest ja isoleerimine oli keeruline, kuna Alexia ja Yna pidid paar päeva ilma minuta jätkama, mõistsime, kui oluline on järgida kohalikke tervishoiueeskirju kõigi ohutuse tagamiseks. Õnneks oli hotell, kuhu mind Novenas suunati, ilus ja stiilne. Mul oli suur aken, kust oli hea vaade linnale, ja kulud kattis valitsus. Uurimine oli siiski tülikas, kui olin üksi toas kinni, teades, et mu sõbrad on seal väljas. Vaatamata füüsilisele lahusolekule, hoidsime ühendust igapäevaste videokõnede,

kogemuste jagamise ja ühise teekonna vaimu säilitamise kaudu.

Usu leidmine isolatsioonis

Hotellitoas isoleerituna leidsin lohutust katoliiklikest veebivarudest, nagu veebipõhised missad ja Opus Dei rekollektsioonikomplektid, mis aitasid mul süvendada oma usku isolatsioonis. See järelemõtlemise ja üksiolemise periood rikastas mind ootamatult ja pani palverännakut veelgi rohkem hindama, kui mu karantiin läbi sai.

Taaskohtumine

Kui mu karantiin lõppes, olin ülimalt rõõmus, et sain jälle kohtuda Alexia ja Ynaga. Nad tulid mulle Novenasse järgi, kuid enne kui saime oma kokkutulekuga alustada, pidin ma jõudma missale lähedalasuvas kirikus. Singapuri Novena kirikul on eriline tähendus. See on oma nime

saanud noveeni palvete järgi, mis peegeldavad kiriku rikkalikku noveenide läbiviimise traditsiooni.

„Kuidas ma siit Novena kirikusse pääsen?“ küsisin tervishoiuametnikult, kes mind karantiinist vabastas. Oli pühapäev ja ma jäin juba hiljaks missale, mille kohta teadsin, et see karantiinihotellile lähimas kirikus toimub.

„Oo! Kas sa oled katoliiklane? Mina ka!“ sosistas ta vandenõulaslikult läbi näomaski, enne kui saatis mind rõõmsalt teele, mis mind kirikusse juhatas.

Sellest sai lühike, kuid oluline ühendushetk. Sel hetkel tundsin, et meie erinevused rassi, kultuuri ja rahvuse osas hajusid tagaplaanile. Terviseametnik, kes oli varem esindanud autoriteeti ja jõustamist, muutus usukaaslaseks. Samal ajal ei näinud ta mind enam minu rahvuse

või karantiini viinud tervisemurede kaudu. Olime vaid kaks inimest, keda liitis meie ühine katoliku usk, ja leidsime oma usus ühise keele.

Pärast Alexia ja Ynaga ühinemist süvendasime oma otsust uurida võimalikult palju Singapuri ja Malaisia osi. Linnaga tutvudes leidsime aega missaks, külastasime pühimat sakramenti ja palvetasime roosipärga, kui kõndisime erinevatesse linnaosadesse või turismiobjektide juurde.

Pühendumuse tase, mida täheldasime igal missal, kus osalesime, jättis meile unustamatu mulje. Singapuri kirikud, sealhulgas Hea Karjase katedraal ja Püha Südame kirik, samuti püha evangelist Johannese katedraal ja Kuala Lumpuri Püha Roosipärja katoliku kirik, olid kolmkümmend minutit enne missa algust peaaegu täis, sõltumata sellest, kas oli

argipäev või nädalavahetus. See täpsus ja koguduste tõsine ettevalmistus avaldas meile muljet. Pärast seda, kui Alexia sellele meie tähelepanu juhtis, mõistsime Yna ja mina (Mj), et just seda olime ka meie märganud. Pühendumuse tase oli ilmne ja see avaldas mõju, mis kestab kogu elu. Mõnikord jagas Yna kirikus missat oodates artiklit vaimseks lugemiseks, et aidata meil valmistuda.

Meie kohalolek mustanahaliste reisijatena Kagu-Aasias äratas loomulikult tähelepanu, luues ainulaadse pinnase kaasamiseks. Igas keskkonnas, alates elavatest turupiirkondadest kuni rahulike naabruskondadeni, andis see silmatorkavus meile rohkem võimalusi suhelda kohalike elanike ja turistidega.

WYD 2023 teema: Maarja tõusis ja läks kiirustades

Palverännaku plaani ühe osana oli meil eesmärgiks tegeleda maailma noortepäeva teemaga „Maarja tõusis ja läks kiirustades“ ja seda uurida. Nagu paavst Franciscus selgitas, peegeldab see teema Maarja vahetut usaldust ja tegevust pärast Jumala kutset, jättes kõrvale oma mured, et Eliisabeti teenida.

Otsustasime ühel päeval sellesse teemasse süveneda, kui ootasime lõunat Singapuri hubases Itaalia restoranis Little Italy. Me vastandasime paavst Franciscuse vaateid Maarja omakasupüüdmatusel tehingupõhistele suhetele, mida olime kohanud TikTokis. Yna näitas TikToki videot, tekitades arutelu selle üle, kas meie suhted peegeldavad Maarja tingimusteta teenimist. Sellesse arutellusse süvenedes mõistsime, et tänaste, sageli vastastikuste ootuste ja Maarja kiire, ennastandva tegevuse vahel, mis ei

oodanud midagi vastutasuks, on suur erinevus. Mõtteid vahetades küsisime endalt innustunult, kuidas saaksime kehastada Maarja valmisolekut tegutseda ennastsalgavalt, seades kahtluse alla mõne tänapäeva sotsiaalse suhtluse tehingutendentsid.

Pole piire, pole piiranguid

Reisitee viis meid Singapuri sagivatelt tänavatelt Malaisia lopsakatele maastikele ja tagasi, kastes meid mõlema riigi rikkalikku kultuurilisse mitmekesisusse ja erinevatesse köökidesse.

Traditsioonid, keeled ja toit, millega me kokku puutusime, jätsid meelde jääva mulje.

Kuala Lumpuris (KL) muutus juhuslik kohtumine missal eriliseks, kui tundsimme ära Keenia naise aktsendi, kes luges ette püha evangelist Johannese katoliku kirikus. Oli meeldiv kuulda tuttavat

hääletooni kodust nii kaugel ja see tekitas vahetu sideme. Pärast missat vestlesime ja saime teada, et armuline proua oli Keeniast pärit ja elas ja töötas Malaisias. Ta pakkus lahkelt, et sõidutab meid mööda linna ringi, et saaksime näha parimaid vaateid. Ta tegutses ka giidina ja läbi tema silmade nägime Kuala Lumpurit uues valguses, saades teadmisi, mida ainult kohalik oskab pakkuda. Lõpus oli meil pildistamishetk ja vahetasime kallistusi ja numbreid, et edaspidi ühendust hoida.

Teine kirik, mida KL-s külastasime, oli Püha Roosipärja kirik. See kirik sai oma nime tänu roosipärjale pühendumisele, mis sümboliseerib kogukonna sügavat sidet selle palvega. KL-is Jalan Tun Sambanthanis asuv kirik on ilus ja seda peetakse üheks parimaks neogooti arhitektuuri näiteks Malaisias.

„*Tere. Kas jäite ka bussist maha?*“
küsis meilt viiskalt üks noor naine,
kes tundus olevat Hiina päritolu.
Olime Kuala Lumpuri bussijaamas
olnud peaaegu tund aega ja oodanud
asjata bussi, mis oleks meid Awana
SkyWay köisraudteejaama viinud.

„*Jah,*“ ohkas Yna, peegeldades meie
kollektiivset pettumust. Olime terve
nädala oodanud Gentingi mägismaa
vaate nägemist köisraudteelt. Aga
buss, mis oleks meid jaama viinud,
oli justkui kadunud.

„*Miks mitte ühineda ja taksoga
mägismaale sõita? Võime sõiduhinna
jagada,*“ soovitas neiu, kelle
õigeaegne ettepanek tundus
jumaliku sekkumisena.

Taksos tekkis kiiresti sõprustunne,
kuigi olime hetk varem lihtsalt
võõrad olnud. Vestlesime nii vabalt,
nagu oleksime üksteist aastaid
tundnud. Isegi taksojuht sai meie

entusiastid innustust ja hakkas meie vestlusesse oma lugusid lisama.

Pärast taksohinna jagamist meie äsja leitud hiinlasest sõbraga tundus täiesti loomulik jääda kokku, et köisraudteega sõita. Kui me kõrgemale ronisime, laius Gentingi mägismaa meie all kogu oma hiilguses. Me kõik olime vaatepildist lummatud, osutasime üksteisele kauneid vaateid, tegime hetke jäädvustamiseks fotosid ja olime ühiselt elevil, nagu oleksime üksteist tundnud kogu oma elu.

Kui meie teed lõpuks lahku läksid, oli see kibemagus. *„Otsige mind üles, kui kunagi Hiinat külastate!“*

„Otsige meid üles, kui kunagi Keeniat külastate!“

Meenutused

Kagu-Aasias veedetud aega meenutades mõistsime, et see polnud

lihtsalt varuplaan; tundus, et see pidi olema meie tee. Ehkki olime kurnatud, olime mõneti uue energiaga. Meie kogemus näitas, et palverännakul pole kõige olulisem mitte sihtkoht, vaid palveränduri teekond koos Jumalaga. Kui Lissabon jäi kättesaamatuks, siis maailma noortepäeva palverännaku põhiolemus oli meiega – meil oli lõbus ja samal ajal süvendasime oma usku. Oluliste kogemuste ja seoste avastamine ebatõenäolistes kohtades ebatõenäoliste inimestega.

Kui me Jomo Kenyatta rahvusvahelisse lennujaama naasime, küsis immigratsiooniametnik naljatledes, kas me läksime reisima, et põgeneda oma riigi raskuste eest. Vastasin kerge südamega: „Ei, me olime missioonil.“ See oli tõepoolest missioon, mis süvendas meie sõprust ja lasi meil sellel teel uusi sõprussuhteid luua. Iga hetk oli

hindamatu alates meie
intensiivsetest vestlustest maailma
noortepäeva teemadel lõuna- ja
õhtusöögi ajal või
kaubanduskeskuses jalutades, kuni
aruteludeni autentsete sõprussuhete
ja elutervete piiride seadmise üle,
kuni osalemiseni taevaminemise
pidulikul pühal Singapuris ja kuni
taksosõiduni koos äsja leitud sõbraga
ja Gentingi mägismaa vapustavate
vaadete kogemiseni, kuni Kuala
Lumpuris elava keenialasega
kohtumiseni.

.....

Artikkel avaldati esmakordselt
Kerisites: <https://keri-residence.org/a-personal-journey-of-faith-an-unexpected-world-youth-day-experience-in-singapore-and-malaysia/>

Maryjoy Wairua (toimetanud
Yna Nkonge)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/ootamatu-palverannak/](https://opusdei.org/et-ee/article/ootamatu-palverannak/)
(03.04.2026)